

PHẬT THUYẾT THẬP THIÊN NGHIỆP ĐẠO KINH

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 26/07/2000

Giảng tại: Tịnh tông Học hội Singapore

Việt dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Tập 39

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời mở Kinh Thập Thiên Nghiệp Đạo, trang thứ bảy, hàng thứ hai từ dưới lên:

Lại nữa, long vương! Nếu lìa nói dối thì được tám loại pháp mà trời khen ngợi. Những gì là tám? Một, miệng thường thanh tịnh, thơm mùi hoa ưu-bát.

Chúng ta xem từng câu từng câu một. Hiện nay thế gian có không ít người tin tưởng khoa học, đối với quỷ thần mà trong tôn giáo nói đến, có lẽ cũng rất khó tiếp nhận, hơn nữa còn phủ định tất cả. Những lời trong bộ kinh này là Phật nói với long vương, chúng ta có thể tin lời này hay không? Long vương rốt cuộc là ở đâu? Chúng ta phải hiểu được sự thiện xảo mà Phật [sử dụng trong việc] thuyết pháp, mỗi câu mỗi chữ mà Phật nói ra đều hàm chứa vô lượng nghĩa, vấn đề là chúng ta phải biết giải thích. Bộ kinh này vừa mở đầu đã viết rất rõ ràng là Phật nói tại long cung Sa-kiệt-la, cho nên có người hỏi tôi, long cung Sa-kiệt-la rốt cuộc là ở đâu? Tôi nói với họ, chính là xã hội trước mắt chúng ta.

Sa-kiệt-la là tiếng Phạn, dịch thành nghĩa tiếng Hoa là “biển nước mặn”. Nước trong biển cả đều mặn, nước biển có dễ uống hay không? Các bạn có từng nếm qua vị của nước biển chưa? Đắng chát không thể uống, đây là hình dung biển khổ, thế gian này của chúng ta là biển khổ. “Long” đại biểu điều gì? Điều này trong Phật pháp nói rất nhiều, long là đại biểu biến hóa, nhân tình sự lý trong thế gian này của chúng ta biến hóa vô thường, rồng là loài giỏi biến hóa, lấy ý nghĩa này. Chúng ta sống trong xã hội khổ nạn này, đây chính là long cung Sa-kiệt-la. Vương là gì? Là người lãnh đạo các ngành các nghề, đây là vương. Không nhất định là chỉ quốc vương, bạn là ông chủ công ty thì ở công ty bạn là vua; bạn là người chủ một gia đình, cả nhà đều nghe theo bạn thì bạn là vua trong nhà. Người lãnh đạo các ngành các nghề được gọi là vương, long vương là lấy ý nghĩa này. Cho nên, cách nói này khiến bạn lập tức nghĩ đến xã hội này biến hóa đa đoan, thế gian này là biển khổ, bạn nghĩ xem đạo vị của nó phong phú biết bao! Nếu

gọi một đế vương, một trưởng giả, cư sĩ nào đó đến thuyết pháp cho họ thì trong đó sẽ không có nghĩa thú rộng như vậy, đây là phương tiện thiện xảo mà Phật [sử dụng trong việc] thuyết pháp.

Chúng ta lại hỏi, thật sự có rồng hay không? Thiên long bát bộ thật sự có không? Đây là có thật, họ ở một chiều không gian khác, chúng ta không nhìn thấy được. Phật có năng lực đột phá tất cả chiều không gian khác nhau, cho nên Phật thuyết pháp, trong mắt ngài nhìn thấy đó là thính chúng đông đảo, mỗi loài chúng sanh của chiều không gian khác nhau đều có, người như chúng ta không nhìn thấy được. Cho nên đợi khi cảnh giới của bạn nâng cao thì bạn có thể đột phá các chiều không gian rồi, lúc đó sự giải thích này lại là một cách nói khác, một cách giải thích khác, chúng ta mới biết được. *“Phật dùng một âm thanh thuyết pháp, chúng sanh tùy loại đều nghe hiểu”*, cho nên hết thảy chúng sanh nghe Phật thuyết pháp đều được lợi ích. Chúng ta sống trong không gian ba chiều, không có năng lực đột phá những không gian từ bốn chiều trở lên, cách giải thích này không sai tí nào cả.

Cho nên, Sa-kiệt-la là thí dụ cho thế gian này của chúng ta là biển khổ, long vương trong xã hội biến hóa đa đoan này là người lãnh đạo các tầng lớp. Phật dạy chúng ta thiện pháp chân thật, bạn xem quả báo này thù thắng biết bao! Quả báo của không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm thù thắng biết bao! Nếu bạn làm ngược lại thì không những quả báo thù thắng này không có, mà còn mang lại tai nạn. Chúng ta xem xã hội ngày nay, chỉ cần bạn quan sát thật kỹ thì mọi người đều đang tạo thập ác nghiệp. Ai tạo thập ác nghiệp rộng, tạo nghiệp lớn thì người này là anh hùng, được xã hội khen ngợi. Ngược lại, người tu thập thiện nghiệp, không tạo thập ác nghiệp, người trong xã hội xem người này là bất tài, khiếm nhược. Chúng ta ngày nay rốt cuộc là muốn hành thập thiện hay là muốn tạo thập ác? Quý vị nhất định phải nhớ rằng, đời người khổ sở ngắn ngủi, sau khi chết rồi rất có thể sẽ đổi qua một chiều không gian khác.

Chúng ta hy vọng đời sau, còn người hiện nay không tin có đời sau, nếu họ tin có đời sau thì tôi tin rằng họ khởi tâm động niệm sẽ biết cẩn thận. Quả thật có đời sau, điều này không giả chút nào. Trước đây ở Mỹ, tôi xem thấy một số tạp chí, báo chí thường đăng những tin tức này, có người đem nó sưu tập lại, dịch thành tiếng Hoa đưa tôi xem. Hiện nay ví dụ này rất nhiều, cần nên sưu tập nhiều, công bố nhiều, lưu thông nhiều để mọi người hiểu được đây là sự thật, chắc chắn có đời sau.

Nếu chúng ta tỉ mỉ quan sát cũng không khó thể hội, chúng ta mỗi tối sẽ thường nằm mộng, chiều không gian trong mộng với đời sống hiện thực của chúng ta là khác nhau, mạng sống của chúng ta mất đi rồi nhưng cảnh mộng đó không mất đi, vì sao vậy? Cảnh mộng với thân thể chúng ta không liên quan, nó vẫn tồn tại. Trong Phật pháp nói rất rõ ràng, cảnh mộng là hạt giống trong a-lại-da thức khởi hiện hành. Chỉ cần quan sát tỉ mỉ thì mười pháp giới mà Phật nói, chúng ta đều có thể tiếp nhận, đều có thể lĩnh hội được.

Từ đoạn này đến bốn đoạn về sau, kinh văn nói về khẩu nghiệp. Hết thấy chúng sanh, đặc biệt là chúng sanh thế giới Ta-bà, trong ba nghiệp “thân, khẩu, ý” thì khẩu nghiệp là nặng nhất, cho nên Phật đã nói bốn điều: Điều thứ nhất là “nói dối”, nói dối là có tâm lừa gạt người khác, tội này nặng. Kế đó, hữu ý hay vô ý truyền bá nói dối gây tổn hại người khác, “người khác” này là bao gồm xã hội của chúng ta, bao gồm quốc gia và thế giới. Kết tội thì phải xem nói dối này của họ ảnh hưởng bao lớn, ảnh hưởng càng lớn, người bị hại càng nhiều thì tội này sẽ càng nặng. Nếu nói dối này lừa gạt người ít, người bị hại ít thì tội này của họ nhẹ. Chúng ta nói năng không thể không cẩn thận, không thể không suy nghĩ là sau khi nói ra lời này sẽ gây ra hậu quả như thế nào.

Trong kinh Phát Khởi Bồ-tát Thù Thắng Chí Nhạo, Thích-ca Mâu-ni Phật kể cho chúng ta câu chuyện, có hai vị tỳ-kheo giảng kinh thuyết pháp, hoằng pháp lợi sanh, pháp duyên rất thù thắng, liền có người đố kỵ dùng lời nói ly gián, nói dối để phá hoại, khiến tín chúng mất đi tín tâm đối với hai vị pháp sư này. Họ đã phá hoại đạo tràng hoằng pháp này, quả báo là vào địa ngục. Phật trong kinh nói rất rõ ràng, đọa vào địa ngục là 18 triệu năm, đây là dùng thời gian của nhân gian chúng ta để tính, nhưng trong địa ngục cảm thọ của họ là vô lượng kiếp. Cái khổ trong địa ngục gọi là “một ngày như một năm”, cho nên cảm thọ thực tế của họ là vô lượng kiếp, thời gian của nhân gian là 18 triệu năm. Nếu bạn biết những quả báo này thì vì sao phải tạo những ác nghiệp này làm gì? Tạo nghiệp quả thật rất dễ dàng, thậm chí chỉ mấy phút, chỉ mấy giờ đặt điều sinh sự, nào hay bị quả báo thảm như vậy!

Công đức của không nói dối thù thắng vô cùng. Phật ở chỗ này nói: “*Được tám loại pháp mà trời khen ngợi*”, trời là người trời, người trời và thiên thần tán thán bạn. Thứ nhất: “*Miệng thường thanh tịnh, thơm mùi hoa ưu-bát.*” “Hoa ưu-bát” dịch thành tiếng Trung Quốc là hoa sen xanh, trong miệng bạn tỏa mùi thơm. Điểm này chúng ta cũng phải thường xuyên cảnh giác đến, mùi trong miệng chúng ta thở ra là mùi gì vậy? Nếu mùi này rất khó ngửi, đối với người tu hành

mà nói thì không phải việc xấu, vì sao vậy? Cảnh sách chính mình, “khẩu nghiệp của mình không thanh tịnh, cần phải nỗ lực tu học”, cho nên đây là việc tốt. Ở chung với đại chúng, có khi khoảng cách gần, nói chuyện thì ngửi thấy mùi rất khó ngửi của người khác, bạn cũng không được chê bai, bạn chê bai họ là sai rồi, trong tâm bạn phải biết khẩu nghiệp của họ rất nặng. Khẩu nghiệp này chính là nói dối, nói ly gián, nói thô ác, nói thêu dệt mà ở đây nói. Cổ nhân có nói là trước 40 tuổi, quả báo của chúng ta vẫn chịu sự ảnh hưởng của nghiệp báo quá khứ, quả báo còn sót lại; sau 40 tuổi, nghiệp mà bản thân mình đời này đã tạo dần dần sẽ hiện ra. Lời nói này rất có đạo lý, ác nghiệp tạo trong đời quá khứ chúng ta không sợ, chỉ cần chúng ta thật sự giác ngộ, thật sự quay đầu, đoạn ác tu thiện.

Chúng ta nhìn thấy trong Liễu Phàm Tứ Huấn, người giống như Viên Liễu Phàm ở Trung Quốc trước đây, thậm chí là hiện nay rất nhiều, họ đều có thể thay đổi vận mệnh của mình, vận mệnh nắm chắc trong tay của mình. Giáo dục của Phật-đà không có gì khác chính là dạy chúng ta cải tạo vận mệnh. Đoạn ác tu thiện là cải tạo vận mệnh, phá mê khai ngộ là chuyển phàm thành thánh. Chúng ta muốn cải tạo vận mệnh của mình thì phải cố gắng học theo Phật, Phật đối với chúng ta từ bi đến tột đỉnh, việc Phật làm hoàn toàn là nghĩa vụ. Nói thật ra, chúng ta có được lời giáo huấn của Phật, chúng ta không có gì có thể báo đáp ngài, nhưng ngài chẳng cần gì cả. Lúc còn tại thế, ngài chỉ là ba y một bát, bạn dâng cái gì ngài cũng không cần, hướng hờ đức Phật hiện nay không còn tại thế. Chúng ta vì kỷ niệm ngài, tôn kính ngài, không quên ân đức của ngài nên tạo tượng Phật để cúng dường. Có phải ngài có ý muốn chúng ta tạo tượng để cúng dường, kỷ niệm ngài không? Không hề có ý niệm này, đây là xuất phát từ tâm báo ân của chúng ta, ngài không hề có ý này. Cho nên từng câu từng chữ đều là giáo huấn chân thật, bạn có thể khéo giữ khẩu nghiệp thì bạn nhất định được miệng thường thanh tịnh, hương thơm hoa sen xanh.

Năm 1977, tôi đến Hồng Kông giảng kinh, lần đầu tiên đến Hồng Kông, đồng tu Hồng Kông nói với tôi, lão hòa thượng Hư Vân đã từng đến Hồng Kông. Lúc đó, trong giới Phật giáo Hồng Kông, tứ chúng đồng tu đều hy vọng giữ lão hòa thượng thường trụ tại Hồng Kông, và đã xây một tinh xá cho ngài. Tinh xá đó tôi đã đến thăm, nghe nói lão hòa thượng chỉ ở có mấy ngày rồi lại trở về Trung Quốc đại lục, ngài nói với đồng tu Hồng Kông: “Nơi này không thể ở được.” “Nơi này” chính là Hồng Kông, nơi này là thế giới phồn hoa, không thích hợp cho người tu đạo sống, sống ở đây sẽ đọa lạc, cho nên ngài trở về Trung Quốc. Đồng tu Hồng Kông nói cho tôi biết, lão hòa thượng một năm cạo tóc một

lần, bạn xem hình của lão hòa thượng Hư Vân, tóc của ngài rất dài, một năm ngài cạo tóc một lần, một năm tắm một lần, y phục cũng không thay, trên cổ áo dầu ghét bám rất dày, nhưng ngửi thử rất thơm. Ngài không giống chúng ta, quần áo chúng ta ba ngày không giặt là có mùi hôi. Quần áo của ngài tỏa mùi thơm dịu, thơm dịu chính là hương hoa sen xanh, thế là chúng ta liền biết được lão hòa thượng giữ được ba nghiệp thanh tịnh nên mới cảm được quả báo này, chúng ta không cách gì có thể sánh với ngài. Như những chỗ này đều đáng để chúng ta cảnh giác, chúng ta ba ngày không tắm rửa, thay quần áo, thử ngửi xem có mùi gì? Từ những chỗ này thì biết cảnh giới công phu của mình. Tu hành, kiểm nghiệm công phu của mình ở khắp mọi nơi, chỉ vì bản thân chúng ta quá lơ là, quá qua loa. Tự mình cần phải biết cảnh giới của mình thì việc tu học sẽ có tín tâm, tăng trưởng tín tâm, cũng có thể giúp mình, cảnh sách chính mình dừng mãnh tinh tấn, thật sự được lợi ích quả thật không tầm thường.

Khi nói chuyện, mùi trong miệng rất khó ngửi, không nhất định là tuổi tác cao, người trẻ tuổi cũng vậy. Lúc tôi mới bắt đầu học Phật, tự tôi không nhận thấy, có một số cư sĩ thường đến gần tôi họ biết, họ biết nhưng họ không nói. Tôi vẫn còn nhớ, thời đó có một lão cư sĩ, ông là một tín đồ lâu năm ở chùa Lâm Tế, tôi bỗng quên mất tên rồi, vào lúc đó có lẽ ông khoảng hơn 60 tuổi, đã về hưu. Khi tôi giảng kinh ở thư viện Hoa Tạng, ông đến nghe. Tôi giảng kinh ở thư viện Hoa Tạng, khi thư viện thành lập thì tôi đã giảng kinh được 20 năm, tròn 20 năm mới có một thư viện như vậy. Có một hôm, ông nói với tôi: “Pháp sư à, trước đây mùi trong miệng thầy rất khó ngửi, bây giờ không còn nữa.” Trong suốt 20 năm, bản thân tôi không biết, ông ấy nói cho tôi biết, xưa nay cũng chưa có ai nói, chỉ có vị lão cư sĩ này nói cho tôi biết. Chúng ta thật sự nương theo Phật pháp tu hành thời gian lâu rồi. Thế nhưng kinh này hằng ngày vẫn phải đọc, hằng ngày phải giảng, nếu chúng ta xa rời kinh giáo thì chúng ta sẽ nghĩ ngợi lung tung; nếu chúng ta xa rời lời giáo huấn của Phật, ngày nay đối với danh văn lợi dưỡng trong xã hội, sự cám dỗ của *tài, sắc, danh, thực, thụ*, chúng ta chắc chắn không chống cự nổi, nhất định sẽ đọa lạc. Chúng ta giống như chiếc thuyền nát ở giữa sóng to gió lớn, nhưng vẫn không bị chìm là nhờ Phật pháp hằng ngày nhắc nhở chúng ta, hằng ngày động viên chính mình. Khi cảnh giới hiện tiền, chúng ta lập tức liền nghĩ đến lời giáo huấn của Phật thì mới không đến nỗi bị chìm đắm.

Cho nên chúng tôi thường nói, tâm thanh tịnh thì thân thanh tịnh, thể chất sẽ thanh tịnh; có thể y giáo tu hành thập thiện nghiệp đạo thì có thể thay đổi thể chất của bạn, có thể thay đổi dung mạo của bạn, tướng chuyển theo tâm, thể chất

cũng chuyển theo tâm. Lợi ích đầu tiên là mùi hôi trong miệng không còn nữa, chuyển thành thơm dịu, đây là lợi ích thứ nhất của không nói dối. Chúng ta cũng ở chỗ này kiểm nghiệm việc không nói dối của mình đã làm được công phu như thế nào, có thể từ chỗ này mà nhận ra. “Tướng lưỡi rộng dài” thì điều đó quá khó, không dễ dàng, nhưng điều này thì dễ, thiện nhỏ thì có quả báo nhỏ này. Phật nói nếu ba đời không nói dối thì khi thè lưỡi ra có thể liếm đến mũi của mình, lưỡi của Thích-ca Mâu-ni Phật thè ra có thể che hết cả mặt, chứng tỏ đời đời kiếp kiếp ngài không nói dối, đây là một trong ba mươi hai tướng tốt. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết.